„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Ner. 125. Sobota 30. Maja 1868. Rok wydania 58.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Krajowa Rada szkolna uchwaliła do odprawienia całorocznych egzaminów ścisłych za kończący się rok szkolny 1867/8 w zakładach pedagogicznych „kursami preparandów“ zwanych ze szkołami ludowemi, głównemi i wzorowemi dotąd połączonych następujące terminy:

W Buczaczu dla kursu mężkiego dnie 17., 18., 19., 20. czerwca.

W Jarosławiu dla kursu mężkiego dnie 10., 11., 13. lipca.

W Krakowie dla kursu mężkiego dnie 15., 16., 17., 18. czerwca.

W Krakowie dla kursu żeńskiego 19., 20., 21. czerwca.

We Lwowie dla kursu mężkiego obrz. łac. dnie 1., 2., 3. lipca.

We Lwowie dla obrz. grec. dnie 7., 8., 9., 10. lipca.

W Przemyślu dla kursu mężkiego dnie 23., 24., 25. czerwca.

W Przemyślu dla kursu żeńskiego dnie 26., 27., 28. czerwca.

W Staniątkach dla kursu żeńskiego dnie 2., 3., 4. lipca.

W Tarnowie dla kursu mężkiego dnie 6., 7., 8., 9. lipca.

Co się z tem oznajmieniem ogłasza, że prywatyści pragnący poddać się takim egzaminom w celu osiągnienia kwalifikacyi na nauczycieli do szkół ludowych, w wigilię tychże terminów do dyrekcyi zakładu sobie wyznaczonego zgłosić się i tam pozwolenie Rady szkolnej krajowej przypuszczenia ich do rzeczonego egzaminu uzyskane okazać mają.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 29. maja 1868.

Dnia 28. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XX. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 50. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dn. 16. maja 1868, względem zmiany nazwy siedziby urzędu celnego Pontet w Tyrolu.

Nr. 51. Ustawa z dnia 25. maja 1868, względem podwyższenia klasy dyet i ustanowienia pensyi dla adjunktów sądowych przy sądach pierwszej instancyi.

Część nieurzędowa.

Jego ces. król. Apostolska Mość odjechał w nocy dnia 28. b. m. ze Schönbrunu do Budy.

Dnia 27. maja odbyło się 117 posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali hr. Taaffe, Plener, Dr. Herbst, i Dr. Berger. Prezydent Kaiserfeld otworzył posiedzenie o godzinie 11. i 20 minut.

Najprzód odczytano interpelacyę Schindlera i towarzyszy do ministra policyi, odnoszącą się do awantury zaszłej pomiędzy fml. Philippovicem a Scharfem. Prezydujący oświadczył, że wręczy tę interpelacyę ministrowi obrony krajowej i publicznego bezpieczeństwa.

Następnie przeszła izba do porządku dziennego, którego pierwszym przedmiotem był dalszy ciąg specyalnej debaty nad ustawą względem uregulowania taryfy i nadzorowania ruchu przedsiębiorstw kolei żelaznych.

Artykuł 6. i 7. przyjęto bez debaty. Przy art. 8. wywiązała się żywsza dyskusya, w której brali udział deputowany Schindler, Perger i Giovanelli. Jego Excel. minister handlu Plener popierał wniosek komisyi. Przy głosowaniu przyjęto ustęp pierwszy podług wniosku komisyi, drugi i trzeci z poprawkami Pergera, tak że cały art. 8. opiewa jak następuje:

„Gdyby w przeciągu 6 miesięcy po oznajmieniu pretensyi do wynagrodzenia w ministerstwie handlu nie przyszła do skutku ugoda dobrowolna, to ma rozstrzygać ostatecznie sąd polubowny po wysłuchaniu obu stron, nie wiążąc się do przepisów procedury cywilnej.

Odnośna skarga ma być wniesioną do najwyższego trybunału sądowego, który mianuje przewodniczącego sądu polubownego, i wzywa obie sporne strony do podania sędziów polubownych w przeciągu 30 dni.

Administracya państwa i przedsiębiorstwo kolei żelaznej wybierają po dwóch sędziów polubownych. Jeżeli o wyborze w przeciągu dni 30 po otrzymaniu wezwania nie zostanie najwyższy trybunał sądowy zawiadomionym, to strona, która dopuściła się tego opóźnienia, traci prawo wyboru.“

Art. 9. i 10., tytuł i wstęp ustawy przyjęto bez debaty, poczem całą ustawę w trzeciem czytaniu podniesiono do uchwały.

Drugim przedmiotem porządku dziennego było sprawozdanie komisyi o ustawie względem organizacyi izb handlowych i przemysłowych. Na ławie komisarzy rządowych zajął miejsce radzca sekcyi Klun.

Po otwarciu generalnej debaty zabrał najprzód głos deputowany Krzeczunowicz: „W niniejszej ustawie — uważał mowca — znajduje się wiele orzeczeń wyjętych z ustawy, która dawniej istniała przed zaprowadzeniem konstytucyi państwa i sejmów. W ogóle ta ustawa jest tylko zmianą dawniejszych ustaw, a wywierać wpływ na takie zmiany powinny także i sejmy krajowe. Niektóre orzeczenia tej ustawy zostają w oczywistej sprzeczności z prawami sejmów krajowych.“ Proponował tedy deputowany Krzeczunowicz, żeby tę ustawę odesłać do komisyi z poleceniem pogodzenia jej z prawami służącemi sejmom krajowym. Deputowany Toman popierał wniosek Krzeczunowicza. Przeciwko niemu przemawiali Jego Exc. minister sprawiedliwości Herbst i sprawozdawca Figuly. Wniosek Krzeczunowicza upadł i izba przeszła do debaty specyalnej.

Przy pierwszym paragrafie ponawia deputowany Krzeczunowicz swoje powątpiewanie co do kompetencyi rady państwa, pomimo poparcia upada jednak wniosek jego i §. 1. przyjęty podług wniosku komisyi. Wniosek Lohningera, aby całą ustawę przyjąć en bloc cofnął wnioskodawca na zrobiony mu przez Hormuzakiego zarzut, że to jest ograniczeniem wolności mówienia. Nakoniec jakkolwiek nie bez dyskusyi przyjęto wszystkie paragrafy pomienionej ustawy podług wniosku komisyi i zaraz w trzeciem czytaniu podniesiono całą ustawę do uchwały.

Po przyjęciu wniosku Kurandy na zamknięcie posiedzenia, wywiązała się żywa dyskusya nad przyszłym porządkiem dziennym, jedni deputowani byli bowiem zatem, żeby finansowe przedłożenia załatwić jeszcze przed zielonemi świętami, żeby je położyć na porządek dzienny, dopiero posiedzenia środowego po świętach. Głosowanie wypadło na korzyść drugich.

Przyszłe posiedzenie oznaczono na 28. b. m. z następującym porządkiem dziennym: 1) Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem prowizorycznej zmiany statutów banku narodowego; 2) sprawozdanie komisyi gospodarskiej i administracyjnej.

Na wezwanie Br. Petrino zebrało się dnia 26go b. m. wieczorem około 60 członków izby deputowanych rady państwa dla naradzenia się nad ustawą względem unifikacyi długu państwa, która wkrótce ma przyjść w izbie pod obrady, a mianowicie aby co do tego przedmiotu porozumieć się z rządem.

Na tem zebraniu było obecnych pięciu polskich deputowanych.

Ze strony c. k. rządu byli obecni Ich Excel. pp. ministrowie Giskra, Herbst, Brestel, Plener.

Debatowano głównie nad tem, o ile wnioski komisyi różnią się od propozycyi rządowych. Większość komisyi proponuje, jak wiadomo, przymusową konwersyę istniejącego długu państwa na rentę 4 procentową, podczas gdy rząd, proponując środki w związku z dobrowolną zamianą długu państwa na rentę jednolitą, chce, aby były uważane jako opodatkowanie nałożone na posiadaczy obligacyi państwa.

Dyskusya była bardzo ożywiona, brali w niej głównie udział dep. Skene, bar. Korb, hr. Wodzicki, bar. Petrino i Mayr, jednakowoż dla spoźnionej pory rozeszło się zgromadzenie nie powziąwszy żadnej uchwały.

„Gazeta wiedeńska“ ogłasza wykaz komisyi do kontroli długu państwa o stanie tegoż długu na końcu drugiego półrocza roku 1867. Główna suma całego długu państwa wynosiła z końcem grudnia roku 1867 3.025.315.896 złr., w stosunku do stanu z końcem czerwca 1867 r., który wynosił 2.988,486.695 złr. 20 c., wykazuje się tedy pomnożenie o 36.829.200 złr., z czego przypada na jednoroczne procenta i wypłaty 127,718.147 złr. Dług indemnizacyjny wynosi z końcem grudnia 1867 r. 519.459.759 złr., w końcu czerwca wynosił 521.345.523 złr., wykazuje się tedy zmniejszenie o 1,885.764 złr. Stan galicyjskiej pożyczki głodowej pozostał niezmieniony w kwocie 2,500.000 złr.

Pewna część posłów z południowych Niemiec do niemieckiego parlamentu celnego wydała następującą odezwę pod dniem 22. b. m. do swych wyborców:

„Po ukończeniu pierwszej sesyi parlamentu celnego uważamy za nasz obowiązek zdania wyborcom naszym sprawy z naszej działalności i podzielenia się z nimi z nabytem przez nas doświadczeniem. Przekonani, że zwarte stowarzyszenie się, ułatwi nam utrzymać się na traktatami oznaczonej podstawie parlamentu celnego i że w ten sposób najlepiej strzedz będziemy mogli powierzone nam interesa, skupiliśmy się w frakcyi południowo-niemieckiej, do której większa część bawarskich, wszyscy wirtembergscy i część badeńskich posłów należała i do której kilku posłów z innych części Niemiec się przyłączyło. Udało się naszemu stowarzyszeniu przyczynić się głównie do usunięcia wniosku o uchwalenie adresu, nad którym obrady nietylkoby w krytycznym czasie bardziej jeszcze w Niemczech panujące zdania sprzeczne spotęgowały, ale nadto państwowy charakter parlamentu celnego w pierwszej zaraz chwili jego działania zmieniłyby. — Udało się następnie żądania celnej rady związkowej o podwyższenie podatków, wedle naszego zdania nie zupełnie przez odpadnięcie niektórych ceł uzasadnione, zniżyć w wysokim stopniu, gdyż zamiast 2,300.000 talarów podatku i cła od tytoniu i petroleum uchwalono jedynie podatek od tytoniu, przynoszący 450.000 talarów. Frakcya nasza głosowała jednogłośnie przeciwko wszelkiemu opodatkowaniu petroleum i tytoniu. Większość przyjęła jednakże traktat handlowy z Austryą; mniejszość odrzuciła takowy, ponieważ z jego ograniczeń taryfowych korzystałyby i niemieckie kraje bez żadnego wynagrodzenia z ich strony. Traktatów handlowch z Hiszpanią i państwem kościelnem, tudzież projektów do prawa o postępowaniu celnem nie mieliśmy powodu zaczepiać. W historyczno - ważnej epoce powołani do zgromadzenia, które pod względem materyalnych interesów wielką część Niemiec reprezentuje i w obec stronnictw, które mniej lub więcej stanowczo pociągnąćby chciały południowo-zachodnie kraje do zupełnej wspólności z północą, uważaliśmy również za nasze zadanie badać w bezpośrednim zapatrywaniu się na oso-

by znaczące i na okoliczności stosunek państw południowo-niemieckich do Prus i Związku północno-niemieckiego i rezultat naszych badań zakomunikować naszym wyborcom. Uznaliśmy jednakże na nowo, że przystąpienie do Związku północno-niemieckiego nie podsunęłoby naprzód ani zjednoczenia całego narodu, ani wolności konstytucyjnej, ani też odrębnych interesów Niemiec południowych, że przeciwnie konstytucya północnych Niemiec wymaga pod jednym jak i drugim względem dalszego utrzymania samodzielności państw południowych. Przeważne zajęcie się celami wojskowemi w Związku północno-niemieckim czyni mianowicie ujmę pieczy o duchowe i materyalne interesy i doprowadza bez ulżenia w opodatkowaniu narodowi pruskiemu do coraz wyższego opodatkowania związkowych państw z Prusami. Koniecznym skutkiem tradycyjnej polityki Prus, ciężar ten pozostanie na zawsze. Prawie wszystkie stronnictwa na północ od linii Menu uważają zagarnięcie południowych państw jedynie za kwestyę czasu i za cel powołania Prus. Że zniknienie Południa w zjednoczonym państwie pruskiem ostatecznym byłoby rezultatem, o tem każdy silne ma przekonanie, którego nie zaślepia pozor państwowych form przechodnich. Przez anneksye zwiększona potęga państwa prezydyalnego nie pozostawia miejsca dla najbardziej uprawnionego zachowania się pomniejszych państw związkowych. W obec tych stosunków jest zadaniem pogodzić faktyczne zachowanie zamodzielności państw południowo - niemieckich z szczerem wypełnieniem narodowych obowiązków. Drogę do podwójnego tego celu znajdziemy jedynie w stanowczo wolnomyślnej polityce i w połączeniu się ścisłem państw południowo-niemieckich. Powzięliśmy przekonanie, że konieczność nakazuje państwom, rządom i ludom, ażeby wystąpiły z rozłączenia i porozumiały się pod względem wspólnego działania, mianowicie w kierunku obrony wojskowej Południa, tudzież w Związku celnym skuteczną powzięły inicyatywę przez zgodne działanie w wspólnych instytucyach. Istniejące traktaty upoważniają do dalszego postępowania na tej drodze. Skupienie państwowych sił Niemiec południowych do wspólnego działania nie jest nieprzyjaźnem dla żadnej części narodu niemieckiego; przeciwnie działać ono będzie pośredniczęco pomiędzy wielkiemi mocarstwami, służyć będzie pokojowi europejskiemu i interesom materyalnym i umożebni państwom południowo-niemieckim silne wypełnienie zobowiązań ich traktatowych w obec Związku północno-niemieckiego, nie narażając je na zniknięcie w Prusach. Chociażbyśmy w ścisłem połączeniu państw południowo-niemieckich pomiędzy sobą nie uważali ostatecznego zadosyćuczynienia materyalnym potrzebom, to jednakże uważać je należy na teraz za jedyną drogę, która nas doprowadzi, nie narażając na grożące nam niebezpieczeństwa, do ostatecznego celu jednych i wolnych Niemiec. Berlin, 22. maja 1868. Baron Thüngen, baron Frankenstein, doktor Sepp, baron Zu-Rhein, doktor C. Barth, Dahmen, doktor Diepolder, doktor Kurz, doktor Albert Wild, baron Stotzingen, doktor Schaeffle, C. Reibel, Oesterlen, Kraetzer, Freytag, Gürster, Dörtenbach, baron Hafenbraedl, baron Aretin, Knops, Erath, Tafel, baron Neurath, hrabia Arco-Sttepperg, doktor Rosshirt."

Pruski „Staatsanzeiger" w tym samym numerze, w którym robi propozycyę rozbrojenia, zamieszcza także zaprzeczenie pewnego doniesienia, które bardzo niemiłe wywołało wrażenie na kompetentne koła w Berlinie. „Journal des Débats" doniósł był, że poseł angielski przy dworze pruskim lord Loftus oświadczył kanclerzowi związkowemu hr. Bismarkowi przed otwarciem parlamentu cłowego, że gabinet angielski, przewidując możliwość przekroczenia kompetencyi tegoż parlamentu przez większość, widzi się spowodowanym do oświadczenia, że Anglia życzy sobie utrzymania status quo w Niemczech, i że rząd angielski uczyniłby ze swojej strony wszystko, aby naruszenia tegoż przeszkodzić. Gdyby Prusy swojem zachowaniem, swojemi rozporządzeniami, lub swojem postępowaniem stosunki teraźniejsze zmienić zamierzały, to Anglia nie tylko kroku tego nie pochwaliłaby, lecz owszem zganiłaby go w sposób najformalniejszy. Anglia w tym razie widziałaby się zniewoloną do poparcia mocarstwa przeciwnego, aby potrzebny porządek przywrócić. „Staatsanzeiger" oświadcza, że całe to doniesienie jest zmyślone, i że poseł angielski ani takiego, ani nawet podobnego temu oświadczenia rządowi pruskiemu nie złożył.

O ile teraz przewidzieć można, to zdaje się, że grożące niebezpieczeństwo starcia pomiędzy rządem angielskim, a opozycyą parlamentarną z powodu szkockiego bilu reformy już przeminęło. Przed nieuniknioną alternatywą albo ustąpienie ministerstwa albo rozwiązanie parlamentu, zgodzili się szkoccy członkowie, którym pozostawiono decydujący głos w tej sprawie na to, żeby wykluczyć od wyborów wyjętych od płacenia podatku ubogich. Spodziewają się teraz także, że przyjdzie do porozumienia względem zmiany okręgów wyborczych, która zapewnia Szkotom 10 nowych miejsc w parlamencie. „Times" jest pewny, że sprawa reformy zostanie jak najpomyślniej załatwioną i że wkrótce teraźniejsza sesya parlamentu będzie mogła być zamkniętą, napomina tylko rząd, żeby nie zaniedbywał swoich obowiązków i żeby używał ile można jak najkorzystniej nie wielu dni przed Zielonemi świętami. Ministeryalny „Herald" nie powątpiewa także o tem, że spór zakończy się pomyślnie w drodze ugody.

Mowa Króla pruskiego zajmuje jeszcze ciągle dzienniki paryzkie. I tak „Constitutionnel" pisze: „Nie można tej mowy lepiej scharakteryzować, jak jeżeli się powie, że jest ona pierwszem urzędowem oświadczeniem, które zgadza się najzupełniej z duchem pokoju pragskiego; wszyscy szczerzy zwolennicy pokoju, wszystkie prawdziwie polityczne głowy muszą więc jej przyklasnąć. Być może, że ona nie tyle się podoba stronnictwu narodowo liberalnemu, które zapewne niezadowolone jest z tego, że jego gwałtowność i jego zachcianki wojenne nie znalazły odgłosu w mowie zamykającej parlament cłowy." Inaczej zapatruje się „Journal de Debats": „Każdy to zapewnie zauważał, pisze ten dziennik, że Król Wilhelm w mowie swojej dwa razy do bliskiego zebrania się parlamentu cłowego powracał. To powtarzanie nie było bynajmniej zbyteczną rzeczą, albowiem berlińska prasa kilkakrotnie utrzymywała, że pierwsza sesya tego parlamentu będzie jego ostatnią sesyą. Zakończenie mowy, w którem często powtarzały się wyrazy „naród niemiecki" i „wspólna ojczyzna", przyjęte zostało jaknajlepiej przez wszystkie odcienia stronnictwa zjednoczenia całych Niemiec, ale państwa południowo - niemieckie które nie bardzo są przychylne połączeniu z północą, robią właśnie z tego zarzut." „Liberté" ocenia mowę tronową Króla pruskiego z zwyczajną sobie szorstkością: „Mowa ta podobną jest do czarnej chmury, która zapowiada burzę nim jeszcze deszcz spadnie i grzmot zahuczy. Nie ma w niej ani słowa, któreby Francyę mogło obrażać, a jednak nie ma także ani jednego słowa takiego, któreby Francyi nie groziło."

„La Presse" donosi, że w Palais Royal robią już przygotowania do podróży księcia Napoleona do Konstantynopola. Jak mówią, udaje się książę przez Sztutgart i Monachium do Wiednia, gdzie przepędzi dwa dni w Schönbrunnie z rodziną cesarską i uda się dalej w podróż Dunajem. Księżna Klotylda podczas niebytności księcia bawić będzie z dziećmi w zamku Mendon.

„Patrie" donosi, że administracya miasta Paryża zgodziła się z komisyą ciała ustawodawczego, której powierzone było zbadanie ugody miasta Paryża z credit foncier, ażeby akcyza o 15 milionów została zniżoną, które to zniżenie ograniczone będzie wyłącznie do napojów.

„Monitor" donosi, że dn. 24go b. m. otrzymał nuncyusz papieski msgr. Chigi audyencyę u Cesarza i Cesarzowej. Tegoż dnia miał także pan Nigra, poseł włoski posłuchanie u Cesarza, aby mu złożyć list, w którym Wiktor Emanuel donosi urzędownie o zaślubinach księcia Humberta.

Florentyńska „Riforma" ogłasza poufny okólnik włoskiego ministra spraw wewnętrznych względem emigracyi. W skutek tego okólnika ma być nadal udzielane wsparcie tylko emigracyi rzymskiej i to z pewnem ograniczeniem. Emigranci tyrolski, dalmatyńscy, z Istryi i Gorycyi nie będą otrzymywać żadnego wsparcia. Zapowiadano już, że wyjdzie podobne rozporządzenie. Tenże dziennik zamieszcza rodzaj protestu ze strony emigracyi.

Druga izba włoska zajmuje się pytaniem, czy takie osoby, które przed osiągnieniem przepisanego ustawą wieku wstąpiły do zakonu i którym z tego powodu administracya funduszów religijnych odmawia tej pensyi, która wyznaczoną jest dla członków zniesionych zakonów, mają otrzymywać wsparcie, czy nie? Lewica i minister sprawiedliwości oświadczyli się za tem, żeby takim osobom wypłacano pensye. Kwestya ta nie jest jednakże jeszcze dotąd rozstrzygniętą.

Uniwersytet w Neapolu był widownią demonstracyi. Studenci, niewiadomo na jakiej podstawie posądzali profesora de Luca, że się stał winnym śmierci swojego poprzednika, i gdy tenże miał rozpocząć wykłady, powitano go okrzykiem: Precz z mordercą profesora Napoli! pomimo, że te okrzyki dłuższy czas trwały i że pomimo, że nawet kamieniami na profesora rzucano, nie ustąpił on z miejsca swego, aż pokąd wykładu nie ukończył.

W Neapolu odkryto przemytnictwo soli prowadzone na wielkie rozmiary. Władze tutejsze przyaresztowały okręt z całą załogą, na którym znajdowało się 500 cetnarów przemyconej soli.

„Corr. Havas" otrzymuje pod dn. 22. maja doniesienie z Rzymu o korpusie ochotników amerykańskich, który ma być wkrótce zorganizowany. Jak wiadomo było to w zasadzie przyjęte, że taki korpus będzie zorganizowany, jeżeli się biskupom uda zwerbować ludzi i zebrać potrzebny fundusz na transport tychże do Rzymu, na utrzymanie przez lat trzy i na powrót do domu. Korpus ten ma się rekrutować z Amerykanów, a zorganizowany będzie na wzór karabinierów angielskich, albo francuskich strzelców pieszych. Stan czynny ma wynosić 6000 ludzi. Biskupom polecono, żeby posyłali tylko katolików i to takich, którzy nie są podejrzani o fenianizm. Katolicki jenerał Stanów Zjednoczonych, Tuvis, który ofiarował swoje usługi stolicy apostolskiej, ma zostać komendantem tego oddziału w randze pułkownika. Inni oficerowie będą także Amerykanie.

O wypadkach, które spowodowały zmianę gabinetu w Bukareszcie, donosi „Corr. du Nord. Est" następujące szczegóły: Jak się zdaje, Rosya chciała popierać ministeryum Bratiano. Wprawdzie gabinet petersburgski nie mógł udać, że nie widzi tego, co się dzieje w Mołdawii, lecz traktował sprawę, która całą Europę oburzyła, jako drobnostkę, i w kwestyi prześladowania żydów upatrywał tylko chęć Austryi do wmięszania się. Tak się nawet zachowywano, jakby sądzono, że wszystkie w tym względzie rozszerzone pogłoski wyszły od ajentów austryackich, lub przynajmniej zostały mocno przesadzone, aby rząd wiedeński miał pozór do wywierania presyi na gabinet księcia Karola. Książę Gorczakow, który tylko z tego stanowiska zapatrywał się na rzeczy, postanowił pokrzyżować kroki Austryi, i w tym duchu przesłał instrukcye jeneralnemu konzulowi rosyjskiemu w Bukareszcie. Ajent ten miał polecenie oświadczyć p. Stefanowi Golesko, że w każdym razie ministeryum rumuńskie może liczyć na poparcie Rosyi. Zarazem ajent rosyjski miał radzić p. Golesko, aby unikał wszelkiej prowokacyi, ale aby nie zważał na pogróżki austryackie, które z pewnością żadnych skutków mieć nie będą. Rząd rosyjski życzył sobie, aby Prusy przystąpiły do tej polityki, i zdawał się z góry liczyć na ich współudział, który zwykle nie bywa mu odmawiany.

W skutek tego p. Oubril otrzymał polecenie zawiadomić hr. Bismarka, że gabinet petersburgski doradzał księciu Karolowi sprzeciwiać się wszelkiej obcej interwencyi w sprawach wewnętrznych Rumunii, że Rosya postanowiła wspierać energicznie gabinet (Golesko-Bratiano), i że spodziewa się ujrzeć Prusy po swojej stronie w tej sprawie, w której głównie idzie o to, aby przeszkodzić Austryi zajęcie przeważnego wpływu w tym kraju. Ale hr. Bismark zawiódł nadzieje gabinetu petersburgskiego. Odpowiedział, że rząd królewski nie podziela powyższego zapatrywania. Przypomniał, że wypadki w Mołdawii wywołały oburzenie w całej Europie. Naganił postępowanie ministerstwa rumuńskiego, które w obec faktów rzeczywistych postawiło się przez swoje zaprzeczenia na fałszywem stanowisku; obwiniał je, że przymusza księcia Karola do odgrywania roli nie godnej rodu Hohenzollernów i zagrażającej jego stanowisku. Dalej p. Bismark oświadczył p. Oubril, że Król doradzał poufnie księciu Karolowi, aby usunął ministrów, którzy są niegodni jego zaufania i szkodzą Rumunii w oczach Europy, dodając, że tym sposobem książę odwróci obcą interwencyę i oszczędzi sobie upokorzenia, na jakie naraziłoby go wspólne wystąpienie mocarstw. Pan Bismark nie taił, że według jego zdania Austrya nie mając prawa sama interweniować, może skłonić mocarstwa do uczynienia wspólnego kroku. Kanclerz związkowy wyraził nadzieję, że Rosya weźmie pod rozwagę te wszystkie okoliczności, i przystąpi do tych rad, które Prusy udzieliły Księciu rumuńskiemu, zamiast wspierać ludzi, którzy wszystko skompromitowali.

W skutek tego książę Gorczakow pozwolił upaść ministerstwu, które dotychczas popierał, i doradził zmianę gabinetu, jednak z zatrzymaniem p. Bratiano.

Kronika.

(Samobójstwo.) W Żurawicy, w pow. przemyskim, dnia 24go b. m. powiesił się włościanin Michał Kiryk, pijak nałogowy.

— Dnia 28. b. m. miano według doniesienia „Czasu“ wręczyć medal, którym mieszkańcy Krakowa uczcić postanowili cnoty hr. Zofii z Branickich Potockiej, i pamięć jej w tem mieście uwiecznić. Myśl wybicia medalu na cześć tej dostojnej Pani powziętą została jeszcze w r. 1851, przy sposobności uznania jej udziału w ogromnej klęsce ówczesnego pożaru. Wniosek trzech obywateli a oraz radzców miejskich pokryty został podpisami 45 radzców, to jest wszystkich jacy byli w tej chwili w Krakowie. Tem samem przemienił się on w uchwałę jednomyślną Rady miejskiej, aby prosić rządu o pozwolenie zrobienia składki na wybicie takowego medalu, aby miasto udział wziąść mogło w dziele będącem wyrazem jego wdzięcznych uczuć. Uchwała atoli Rady miejskiej z 20. października 1851 r. przesłana do wyższej władzy, bez pozwolenia której składek publicznych zarządzić nie można, pozostała bez opowiedzi. Radę miejską tymczasem zniesiono, i myśl medalu urzeczywistnioną być nie mogła.

Dopiero gdy Kraków wrócił w posiadanie autonomicznej instytucyi, myśl tę w roku przeszłym na nowo podjęto; znów trzech owych radzców postawiło ten sam wniosek, aby ówczesną uchwałę przeprowadzić; i 1go sierpnia 1867 jedomyślnie zapadła uchwała Rady, która, otrzymawszy rządowe na składki zezwolenie, zarządziła ją natychmiast w przepisanym terminie. Wzięło w niej udział przeszło 600 osób, i złożyło więcej niż koszta wynosiły. Wzmiankować wypada, że 18 osób tylko złożyło po 10 złr., 20 po 5 złr., reszta po 2 i 1 złr., a największa połowa cyfry składających niżej reńskiego. 100 izraelitów znajduje się w liście składkowej. Medal nosi z jednej strony wizerunek dostojnej Pani, z drugiej napis: Zofii z hr. Branickich hr. Potockiej; w około zaś imienia: „Wdzięczni Krakowianie“; na dole data uchwały Rady miasta Krakowa.

Lwów, 30. maja.

(Teatr.) Dwa tylko przedstawienia mieliśmy w tym tygodniu, i to obadwa tak zwane benefisowe, gdyż pierwsze (w poniedziałek) było na dochód pana Teksla drugie zaś (wczoraj) na rzecz fundacyi ś. p. Kar. Szajnochy; ale niestety żadne z nich nie odpowiedziało — przynajmniej we względzie materyalnym — swojemu przeznaczeniu. Przyczyną tego jest obecna pora roku. Piękne wieczory majowe po dziennej spiekocie publiczność chętniej przepędza na świeżem powietrzu a niżeli w dusznej atmosferze teatru. Gdyby nie to, widowisko teatralne urządzone przez Dyrekcyę dla uczczenia pamięci ś. p. Szajnochy, tego jesteśmy pewni, byłoby pod względem materyalnym wypadło nierównie świetniej. O obojętność dla pamięci Szajnochy niechcemy posądzać naszą publiczność i przystępujemy tedy do właściwego sprawozdania. Pan Teksel wybrał na swój benefis odwieczny dramat francuski: „Trzydzieści lat życia szulera“, i niechaj nam wierzy, że nikomu niezrobił tem przyjemności. Pora takich dramatów dawno już minęła. Onego czasu, gdy jeszcze babki nasze oceniały wartość sztuki po obfitości łez, przelewanych nad nieszczęściami bohaterów teatralnych, miał i ten dramat swoją sławę; ale dziś inna już moda, i nikogo nie zachwycą podobne dziwadła, w których nie masz prawdy ani za grosz, a sztuczne kolizye obliczane na efekt, tak są niedorzeczne, że nie zdołają wytrzymać najłagodniejszej nawet krytyki zdrowego rozsądku. Artysta taki, jak p. Teksel, powinienby wiedzieć o tem i nie wybierać na popis ról takich, które mogą tylko zdyskredytować jego talent. I trudno też zaprawdę powiedzieć nam tu cokolwiek o grze jego; gdzie nie ma natury i prawdy w założeniu, cóż pomoże tam sztuka, i na co przydadzą się wszelkie wysilenia artysty? Musimy przyznać w prawdzie, że pan Teksel robił co było można, ale nie życzymy mu więcej występywać w podobnych rolach, które nie mogą przyczynić się wcale do przekonania publiczności o jego talencie. Przytem radzimy mu raz jeszcze, ażeby w grze swojej zachowywał większą ekonomię i nie posuwał jej zaraz na początku do skali, która nie dozwala już potem żadnego stopniowania.

Przedstawienie wczorajsze na rzecz fundacyi ś. p. Szajnochy było natomiast zupełnie godnem swojego celu. Program jego zalecający się stosownym wyborem, składał się z trzech części: z nowego dramatu jednoaktowego p. Apollona Korzeniowskiego pod tytułem: „Pierwszy akt“, z komedyi Alex. Fredry: „Odludki i poeta“ — i z opery Moniuszki „Flis“. Utwór pierwszy, stanowiący niejako „pendant“ do „Piątego aktu“ Józefa Korzeniowskiego, jest bardzo piękny i wzniosły, ale ma tę wadę w przeprowadzeniu, że za mało uwydatnia intrygę, będącą podstawą całego dramatu, przeczo staje się też cokolwiek niezrozumiałem piękne rozwiązanie jego. Ta wada wprowadziła też w błąd panią Linkowskę, która widocznie tylko dla podratowania autora wybrała od samego początku ton zanadto tragiczny, którego widz nieświadomy powodu nie mógł sobie wytłumaczyć. Zresztą gra wszystkich artystów była bardzo staranna, a panna Bienkowska złożyła również jak w następnej komedyi Fredry, nowy dowód, że nie zagrzebuje swojego talentu.

Komedya „Odludki i poeta“, ten — powiedzielibyśmy — najwznioślejszy i wiecznie świeży utwor Fredry, wypadła wprawdzie nienajlepiej; szczególnie p. Linkowski zanadto nizko nastrajał swoją komiczność w roli Kawki; ale za to rzecz sama wynagrodziła słuchacza. Natomiast opera „Flis“ poszła jak można było najlepiej, a zasługę tego przyznać potrzeba głównie pannie Kwicińskiej, tudzież panom: Wojnowskiemu, Koncewiczowi i Wilkoszewskiemu.

Wreszcie zakończono wieczór bardzo świetnie pięknym obrazem, przedstawiającym apoteozę Szajnochy i odegraniem znanej uwertury p. Hösslego, osnutej na temacie marszu Dąbrowskiego. W ogóle więc było dość „prynuki“; dyrekcya zrobiła swoje — a teatr był prawie pusty: — któż odpowie za to?! d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 30. maja. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 5 złr. 72 c., żyta (79 ℔) 3 złr. 89 c., jęczmienia (70 ℔) 3 złr. 20 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 83 c., hreczki 3 złr. 33 c., grochu 3 złr. 80 c., ziemniaków 1 złr. 71 c.; cetnar siana 1 złr. 2 c., słomy okłociastej 64 c., słomy na paszę 60 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 90 c., sosnowego 7 złr. 80 c. w. a.

Ostatnia poczta.

Peszt, 28. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej hr. Andrassy oświadczył, że Najjaśn. Pan przyjął w poprawionej formie traktat handlowy, zawarty z Prusami, na co zgodziły się i Prusy protokołem z dnia 24. b. m. Tisza i Keglevich nie okazują zupełnego zadowolenia, lecz są uspokojeni i nie będą robić trudności.

Izba przyjęła traktat handlowy tak w jeneralnej jak i specyalnej debacie. Podobnież przyjęto ustawy o kolei północno-wschodniej, o kolejach Hatvan-Miskolcz i Zakany-Zagrzeb w trzeciem czytaniu, tudzież poprawki izby wyższej do ustawy o kościele grecko-oryentalnym i ustawę względem kolei alföldzkiej.

Paryż, 27. maja. W ciele prawodawczem wniesiono projekt ustawy względem powołania 100.000 z klasy wieku obowiązanej do służby wojskowej z r. 1868.

Granier zdawał sprawę o pożyczce.

„Patrie“ zaprzecza pogłosce o zamiarze Cesarzowej udania się na Islandyę.

Londyn, 28. maja. „Morning Herald“ zaprzecza stanowczo doniesieniu wiedeńskiej „Neue Fr. Presse“, jakoby lord Stanley miał wezwać wszystkie mocarstwa do dania deklaracyi pokojowej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29 maja.

Hotel George: PP Hr. Komorowski Piotr, z Pilinki. — Cielecki Ferd., z Krakowa. — Bogucki Jan, z Skliwiniec. — Cywiński S., z Telacza.

Hotel europejski: Papara H., z Zubowmostów. — Zawadzki K., z Potoka.

Hotel Larga: Blum Jan, c. k. pens. kap., ze Stryja. — Hasiewicz Ant., z Stanisławowa.

Hotel angielski: Hr. Łaczyński Hen., z Dmytrowic. — Bonicki Kaz., z Kornic. — Jabłonowski Józef, z Rawy. — Skulimowski Jul., z Nizina. — Torosiewicz Fr., z Hołhocza. — Huth Mik., c. r. sztab. kap., z Kremenetz.

Hotel Kuhna: Bogusz Ap., z Manasterek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29 maja.

PP.: Gosfoni Em, c. k. pułk., do Brzeżan. — Herz-Rodenau Jan, c. k radca pułk., do Wiednia. — Nowakowski Józef, opat, do Żółkwi. — Bogdański Ed., do Zabłociec. — Bogdański Wład, do Batycz. — Cywiński Ig., do Osowic. — Cywiński Łuc, do Jaryszczyc. — Br Dulski Michał, do Kobylan. — Horodyski Oskar, do Wiednia. — Komarnicki Stan., do Zawadki. — Kański Józef, do Hołotki. — Kański P., do Szybna. — Łodyński Stan., do Nahorzec małych. Lipiński Lud., do Gołogór. — Miliński Józef, do Cykowa. — Marchwicki Zd., do Krakowa. — Matkowski Antoni, do Komorówki. — Obertyński Kaz, do Udnowa. — Petrowicz Ksawery, do Wołostkowa. — Pietrzycki Felix, do Czerniowiec. — Jordan-Rozwadowski T., do Babina. — Szumańczowski Lud., do Czulic. — Smażewski Alex, do Kobyla. — Hr. Stecki Adolf, do Środopolec. — Świżawski E, do Łukoszyna. — Soboszczański Wiktor, do Hubina Tomaski Alex., do Manasterzysk. — Winnicki S., do Boryszkowic. — Wasilewski Woj., do Polanki — Zychliński Fr, do Koniuszek. — Zarzycki Max., do Typina.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. maja 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.24	+11.7	77	Z b sł.	1
2. god. po poł.	327 75	+16.8	46	PnZ. msi.	7
10. god. wiecz.	327.57	+14 3	65.	Z. sł.	5

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
					Złote austryackie			
Dnia 29. maja.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	196	—	196	—
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	172	50	173	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	15	77	65
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)		—	—	—	73	50	74	—
Banku hip. gal. (bez kuponów)	85	—	85	—	85	—	85	50
Oblig. ind. gal.	64.45 64.82	64.77 64.85	64	70	64	75	65	20
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	25	99	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	75	89	50
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	—	—	76	25	77	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	51	5	55
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	53	5	57
Napoleondor	—	—	—	—	9	29	9	34
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	80	1	84
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58½	1	59½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	46	9	55
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71½	1	72½
Srebro	—	—	—	—	114	50	115	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27. maja 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	61.90	62.—
od kwietnia do października po 5%	61.60	61.70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	67.50	68.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	75.—	76.—
Metaliki po 5%	56.-	56 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	170 —	171.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	170.—	171.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75.—	75 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80.50	80 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89 25	89 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	86 90	87 10
Renty Como po 42 lir. aust.	20 50	21.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	85.50	86 25
Czech	93.—	94.—
Węgier	76 25	76.75
Galicyi	64.—	64 50
Siedmiogrodu	70 25	70.75
Bukowiny	64.75	65 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1868 po 7%	99.50	100.—

2. Akcye.

Banku narodowego	706.—	707 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183 —	183 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	604 —	606.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	133 50	134 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1790.—	1793.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	255 —	255 20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	173 80	174.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	148.25	148.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	195 75	196 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172.50	173.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	503 —	505.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	70.—	72 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 60	92.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.25	73.75
Galic. banku hyp. po 6%	85.50	86.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.25	100.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	88.75	89.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.75	88.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.—	95.50

5. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132 25	132 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	94.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	121.—	122.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. -
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	27.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	155.—	—.—
Salma „ 40 „ „	34.50	35.—
Palfiego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28 25
St. Genois „ 40 „ „	23 75	24.50
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	97.80	98 —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.20	97.50
Berlin za 100 tal.	—.—	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97 35	97.60
Hamburg za 100 M. B.	86.10	86.25
Londyn za 10 ft. szt.	116.65	116 85
Paryż za 100 fr.	46.35	46 40

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.55½	5.56½
Korona	— —	—.—
20frankówka	9.31½	9.32
Rosyjski imperyał	9.55	9.60
Talar związkowy	1.71½	1.72½
Srebro	114.65	114.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. maja.	złr.	kr.
5% Metaliki	56	25
„ z procentami z maja i listopada	57	30
5% pożyczka narodowa	62	20
Losy z 1860 roku	81	30
Akcye banku wiedeńskiego	704	—
„ „ kredytowego	182	80
Londyn. 10 funtów szterlingów	116	65
Srebro	114	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	56

(1215) **Edict.** (2)

Nro. 26853. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird den Inhabern zweier zu Gunsten des Moses und D. Mintzeles von Elias Riegeleisen acceptirten Wechsel, der eine ddto. Lemberg den 28. Februar 1865 über 173 fl. 50 kr. öst. W., am 10. Juli 1865 zahlbar, — der andere ddto. Lemberg 30. März 1865, über 118 fl. 45 kr. öst. W., ultimo August 1865 in Lemberg zahlbar — aufgetragen, dieselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen und ihre Rechte zu denselben um so gewisser nachzuweisen, widrigens dieselben für amortisirt erklärt werden würden.

Lemberg, am 20. Mai 1868.

Edykt.

Nr. 26853. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy dwóch wekslі na rzecz Mojżesza i D. Mintzeles przez Eliasza Riegeleisen akceptowanych, z których jeden wystawiony we Lwowie dnia 28. lutego 1865 na 173 złr. 50 kr. w. a. płatny we Lwowie dnia 10. lipca 1865, drugi wystawiony we Lwowie 30. marca 1865 na 118 złr. 45 kr. a. w. płatny we Lwowie ostatniego sierpnia 1865, ażeby takowe w przeciągu 45 dni sądowi przedłożyli i swe prawa do nich wykazali gdyż w razie przeciwnym za amortyzowane uznane zostaną.

Lwów, dnia 20. maja 1868.

(1214) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 290. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie niniejszem podaje do wiadomości, że w sprawie Stefana Buczyńskiego przeciw Iwanowi Serdecznemu o zapłacenie sumy 89 złr. w. a. z p. publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 37, rep. 200 w Ossowcach, do dłużnika Iwana Serdecznego należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, składającą się z chaty pod l. k. 37, z połowy ogrodu pod l. top. 269, tudzież z pól ornych pod l. top. 689, 744, 1042, 1090 i 1399, w przestrzeni 3 morgów, 1272 sążni kwadr., w trzech terminach: 23. czerwca, 8. i 22. lipca 1868, każdą razą o 11tej godzinie z rana w Ossowcach z tym dodatkiem przedsięwziętą zostanie, że ta realność na pierwszych dwóch terminach li tylko za wyższą lub za cenę szacunkową 235 złr. w. a., zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Akt opisania i oszacowania tej realności tudzież warunki licytacyi w tutejszosądowej registaturze chęć kupienia mający przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Budzanów, dnia 30. kwietnia 1868.

(1219) **Edict** (2

Nro. 1248. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Rohatyn wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Ansuchen des Złoczower k. k. Kreisgerichtes vom 4. März l. J. Z. 1154 zur Einbringung der vom Samuel Holder gegen Ludwika Śledzińska ersiegten Wechselschuld per 216 fl. öst. W. sammt 6% vom 5. November 1865 laufenden Zinsen, dann der Gerichts- und Executionskosten im Betrage 10 fl., 5 fl., 3 fl. 80 kr. und 14 fl. 11 kr. öst. W. die executive Feilbietung der, der besagten Execution gehörigen, im Orte Rohatyn sub CNr. 180 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, auf 198 fl. öst. W. abgeschätzten Realität am 15. Juni, am 23. Juni und 7. Juli 1868, und zwar an ersten zwei Terminen um oder über den Schätzungswerth und am dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe hiergerichts jedesmal um 9 Uhr Vormittags stattfinden wird.

Die Licitationsbedingnisse können vor den Licitationsterminen beim hiesigen k. k. Gerichte, am Licitationstermine hingegen bei der delegirten Commission eingesehen werden.

Rohatyn, am 2. Mai 1868.

(1223) **Kundmachung.** (2)

Nro. 30177. Zur Sicherstellung des zur Erhaltung des 1. Viertels der 4. Meile der Kołomyja-Uścieczkoer Reichsstraße im Bezirke Zaleszczyki nöthigen Deckstoffmaterials wird hiemit für das Jahr 1869 und eventuell auch für die Periode von drei Jahren, das ist 1869, 1870 und 1871, die Offertenverhandlung ausgeschrieben.

Das Erforderniß für das Jahr 1869 besteht in 70 Deckstoffprismen à 54 Cub.-Fuß mit dem Fiscalpreise per 321 fl. 30 kr.

Die sonstigen allgemeinen und speziellen, namentlich die mit h. o. Erlasse vom 13. Juni 1856 Z. 23821 allgemein gemachten Offertbedingnisse, können bei dem Zaleszczyker Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre vorschriftsmäßig ausgefertigte, mit dem 10% Vadium belegte Offerte längstens bis 20. Juni in den vorgesetzten bezeichneten Amtsstunden beim benannten Bezirksamte zu überreichen.

Gemeinden, welche diese Lieferung übernehmen wollen, haben sich nach den diesfälligen Vorschriften zu benehmen.

Nachtragsanbote und nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte oder nicht mit dem bedungenen Vadium versehene Offerten finden keine Berücksichtigung.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 23. Mai 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 30177. Dla zabezpieczenia materyału potrzebnego do szutrowania 1. ćwierci 4. mili gościńca Kołomyja-Uścieczkiego w powiecie Zaleszczyckim, rozpisuje się niniejszem licytacya przez pisemne oświadczenia czyli oferty na rok 1869, a wypadkowo także na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1869, 1870 i 1871.

Materyał potrzebny na rok 1868 wynosi 70 pryzm kamienia po 54 stóp sześściennych w cenie fiskalnej 321 złr. 30 c. w. a.

Inne tak ogólne jak szczegółowe, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe, znajdują się do przejrzenia w c. k. urzędzie powiatowym w Zaleszczykach.

Kto chce przyjąć to przedsiębiorstwo, winien ofertę podług przepisu ułożoną i we wadyum 10% ceny fiskalnej, jaka przypada za obejmowaną dostawę wynoszące zaopatrzoną, najdalej po dzień 20. czerwca r. b. w godzinach urzędowych do rzeczonego urzędu powiatowego wnieść.

Gminy, które tę dostawę objąć sobie życzą, powinny się do dotyczących ustaw i przepisów zastosować.

Oświadczenia po upływie terminu zrobione, jakoteż oferty nie ułożone podług przepisu lub nie opatrzone w przypadające wadyum, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1213) **Edykt.** (2)

L. 1856. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że dnia 6go lipca, 3go sierpnia i 31go sierpnia 1868, każdą razą o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod liczbą $32^{3}/_{4}$ położonej, p. Jana Morstadt własnej, w celu zaspokojenia wierzytelności Abrahama Gastfreund w kwocie 1102 zł. 50 kr. walucie aust. z p. n. się odbędzie:

1. Powyższa realność w dwóch pierwszych terminach pomienionych tylko za cenę wywołania 4524 zł. 4 kr. w. a. lub wyżej takowej sprzedaną będzie, w trzecim zaś terminie takowa i niżej powyższej ceny, jednakże tylko za kwotę odpowiednią wszystkim wierzytelnościom zahypotekowanym sprzedaną zostanie.

Jako wadyum ma być złożona kwota 453 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej, a to w gotowiźnie, albo w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego lub w obligacyach uwolnienia gruntowego galicyjskiego wedle kursu ostatnią razą przed licytacyą Gazetą urzędową lwowską ogłoszonego, które to wadyum po odbytej licytacyi najwięcej ofiarującemu zatrzymany, innym zaś licytantom zwróconym będzie.

2. Gdyby w powyższych trzech terminach rzeczona realność w powyższy sposób sprzedaną nie była, w takim razie wyznacza się w celu ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 31. sierpnia 1868 godzinę 4tą z południa, na któren się wierzycieli z tem zastrzeżeniem wzywa, że niejawiący się do większości głosów przytomnych policzeni zostaną, a czwarty termin licytacyjny natychmiast rozpisany będzie.

3. Co do ciężarów i długów odseła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli miejskiej, a co do zaległości podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego i c. k. administracyi podatków, ekstrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że wszystkim wierzycielom, którzyby po dniu 10. grudnia 1867 prawa rzeczone na realności w mowie będącej nabyli, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące doręczone być nie mogły, p. adwokat Dr. Maly za kuratora p. adwokat Dr. Fränkel za tegoż zastępcę ustanowiony został.

Lwów, dnia 29. lutego 1868.

(1199) **Edict.** (3)

Nro. 3642. Vom k. k. Bezirksgerichte in Dębica wird kundgemacht, daß in Folge Ansuchens des Tarnower k. k. Kreisgerichtes vom 14. November 1867 Z. 13927 wird zur Hereinbringung der von Michael Nowicki als Girätar des Hrn. Ladislaus Trzeciecki wider Chaim Schuss ersiegten Wechselrestforderung per 222 fl. f. N. G. die executive Feilbietung des dem Chaim Schuss gehörigen, in Dębica sub CNr. 106-200 liegenden, auf 1475 fl. abgeschätzten Hausrealitätenantheils in drei Terminen, und zwar: am 26ten Juni, 7. August und 11. September 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten und dieser Realitätenantheil erst beim dritten Termine unter dem Schätzungswerthe hintangegeben werden wird.

Die Licitationsbedingnisse und der Grundbuchsextract können hiergerichts eingesehen werden.

Von der ausgeschriebenen Feilbietung werden die Interessenten zu eigenen Händen, jene aber, denen dieser Bescheid nicht zugestellt werden könnte, oder deren Rechte nach dem 7. December 1867 in das Grundbuch gelangen sollten, durch den in der Person des Timotheus Styczyński in Dębica aufgestellten Curator verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Dębica, am 30. April 1868.

(1201) **Kundmachung.** (3)

Nro. 21904. Am 25. Juni 1868 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Neu-Sandec die Licitation zur Verpachtung der Propinationsgerechtsame im Kurorte Krynica und in dem Orte Słotwiny auf die Dauer von drei Jahren und zwei Monaten, das ist auf die Zeit vom 1. November 1868 bis Ende December 1871, abgehalten werden.

Der Ausrufspreis des jährlichen Pachtschillings beträgt 2733 fl. 64 kr., wovon 10% als Vadium zu erlegen sind.

Schriftliche, den Licitationsbedingungen entsprechende und mit dem erforderlichen Vadium versehene Offerten können bis 3 Uhr Nachmittags des der Licitation nächstvorangehenden Tages bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction überreicht werden.

Die nach diesem Termine überreichten Offerten werden nicht berücksichtigt werden.

Die k. k. Finanz-Landes-Direction behält sich die Wahl unter den Offerenten vor.

Die näheren Pachtbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Neu-Sandec und bei der k. k. Bade-Inspection in Krynica eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 17. Mai 1868.

Ogłoszenie.

Nro. 21904. Dnia 25. czerwca 1868 odbędzie się przy c. k. Dyrekcyi finansowej obwodowej w Nowym Sączu publiczna licytacya w celu wydzierżawienia prawa propinacyi w Krynicy i Słotwinach na czas trzech lat i dwóch miesięcy, to jest od 1. listopada 1868 do ostatniego grudnia 1871.

Cena wywołania jednoroczngo czynszu dzierżawnego wynosi 2733 złr. 64 centów, z której 10% jako wadyum przy licytacyi złożyć należy.

Pisemne, według warunków licytacyjnych wystosowane i w przepisane wadyum zaopatrzone oferty można do 3ciej godziny po południu dnia publiczną licytacyę bezpośrednio poprzedzającego do c. k. dyrekcyi finansowej obwodowej w Nowym Sączu wnieść.

Później wniesione oferty ni będą uwzględnione.

C. k. dyrekcya finansowa krajowa zastrzega sobie prawo wyboru między oferentami.

Bliższe warunki licytacyi można w c. k. dyrekcyi finansowej obwodowej w Nowym Sączu i w urzędzie zakładu kąpielowego w Krynicy przejrzeć.

Z c. k. krajowej dyrekcyi finansowej.

Lwów, dnia 17. maja 1868.

(1209) **Edict.** (3)

Nro. 1275. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat Wolf Zbrižer wider die Nachlaßmasse nach Ester Herzberg, für welche zur Wahrung derer Rechte der hierortige Advocat Hr. Dr. Landau zum Curator bestellt wurde, um Auftragserlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen der Rechtfertigung der im Lastenstande der Realität sub Tab.-Nro. 1083 in Brody zu Gunsten der Ester Herzberg, auch Herzberger genannt, erwirkten Pränotation der Summe per 6750 fl. das Ansuchen sub praes. 21. Februar 1868 Z. 1275 gestellt, welchem unterm Heutigen willfahrt wurde.

Die unbekannten Erben der genannten Verstorbenen werden daher aufgefordert, die erwähnte Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Verabsäumung selbst beizumessen haben werden.

Brody, am 8. Mai 1868.

(1225) **Konkurs.** (2)

Nro. 1407. Celem obsadzenia posady kapelana przy zakładzie więziennym w Wiśniczu z płacą roczną 420 złr. w. a., wolnem pomieszkaniem lub odpowiednim temuż wynagrodzeniem pieniężnem, deputatem składającym się z 5 sągów twardego, 3 sągów miękkiego drzewa opałowego i 30 funtów świec łojowych.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje dokumentami należycie zaopatrzone w przeciągu dni 14 wnieść do przewielebnego konsystorza biskupiego w Tarnowie.

Z c. k. Nadprokuratoryi.

Kraków, dnia 27. maja 1868.

Erkenntniß.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 16. d. M., Zahl 4182595, das Verbot der Weiterverbreitung des bei Romeo Pagani in Triest gedruckten Flugblattes: "Per la Festa di S. Giuseppe" wegen des Vergehens nach §. 302 St. G. B. ausgesprochen. (1211)

(1228) **Kundmachung.** (1)

Nr. 1174. Vom k. k. Janower Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der durch Jacob Seiler im eigenen Namen im 1/3 Theile und Namens des minderjährigen Jacob Hell in 2/3 Theilen mit dem hiergerichtlichen vom dem hoh. k. k. Oberlandesgerichte bestätigten Urtheile vom 28. Jänner 1866 Z. 3872 ersiegten Betrage von 15 fl. 3 kr. und 139 fl. 44 kr. öst. Währ. sammt 5% Zinsen vom Jahre 1854 nnd Gerichtskosten von 4 fl. 32 kr. und Executionskosten von 3 fl. 50 kr. und 10 fl. 50 kr., die executive Feilbietung der, der Sara Richter gehörigen sub CNr. 3 in Janow gehörigen Realität in 2 Terminen, d. i. am 26. Juni und 10. Juli 1868 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen im Gerichtshause vorgenommen werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der mit dem Schätzungsacte vom 22. Mai 1867 Z. 1286 gerichtlich ermittelte Schätzungswerth von 1174 fl. 20 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, 10% des Ausrufspreises, d. i. 117 fl. 42 kr. öst. W. vom Beginn der Licitation zu Handen der Licitationscommission als Vadium zu erlegen. Dieses wird den Licitanten mit Ausnahme des vom Bestbieter bleibenden erlegten, welches zurückbehalten werden wird — nach geschlossener Licitation gegen Bescheinigung zurückgestellt werden.

3. Die feilgebotene Realität wird bei den festgesetzten zwei Terminen nur über oder wenigstens um den Ausrufspreis hintangegeben werden.

Sollte diese Realität bei diesen zwei Terminen nicht hintangegeben werden können, so wird zur Feststellung erleichternden Bedingungen die Tagsatzung auf den 16. August 1868 10 Uhr Vormittags bestimmt, zu welcher alle Hypothekargläubiger hiergerichts mit dem Beisatze zu erscheinen, vorgeladen werden, daß die Ausbleibenden der Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden und sich Erklärenden für beitretend werden angesehen werden.

4. Der Bestbieter ist verpflichtet binnen 30 Tagen nach dem der Licitationsact zur Gerichtswissenschaft nehmende Bescheid in Rechtskraft erwachsen sein wird, den Kaufschilling nach Einrechnung des erlegten Vadiums an das gerichtliche Depositenamt abzuführen.

Der Schätzungsact und die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die unbekannten Erben des N. Kozłowski, des Daniel Trieber, des Peter Eichelberger, der Anna Sińska, des Tymko Cwik, des Hryńko Rudy, des Michael Gaspady, des Franz Nizowski, des Jacob Rech, des Georg Seiler, des Conrad Krämer, des Carl Bender, des Iwan Waśków, des Theodor Magierowski, der Anna Zanczak, des Johann Loster, des Josef Kaniowski, der Helena Roget und der Fewrona Głowacka und alle jene Gläubiger, welchen der Executionsbescheid so wie die späteren aus was immer für einem Grunde nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden würden, oder welche erst nachträglich an die Gewär kommen sollten, mit dem Beisatze verständiget, daß für dieselben Herr Johann Młodnicki zum Curator und Herr Adam Frank zu seinem Stellvertreter ernannt wurde.

Janów, am 18. Mai 1868.

(1227) **E d y k t.** (1)

Nro. 929. C. k. sąd powiatowy w Łące podaje do publicznej wiadomości, że Zofia Gilewicz 2go małżeństwa Tarnawska pod dniem 3. maja 1868 do l. 929 podała prośbę o wysłuchanie świadków na udowodnienie że syn jej Michał Gilewicz w roku 1855 na cholerę w Bykowce (powiecie Samborskim) zmarł, w skutek czego w myśl dekretu nadwornego z dnia 17. lutego 1827 l. 2250 sądowe postępowanie zaprowadzono i Michałowi Gilewiczowi kurator w osobie Michała Ortyńskiego obywatela Bykowa ustanowionym został.

Wzywa się więc niniejszym edyktem wszystkich którzy o życiu albo też o śmierci i okolicznościach pod któremi takowa nastąpiła, ażeby o tem sądowi tutejszemu albo kuratorowi w przeciągu trzech miesięcy donieśli, gdyż po upływie tego terminu dalsze stosowne postępowanie i ostateczne orzeczenie sądowe nastąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łąka, dnia 3. maja 1868.

(1233) **Ankündigung.** (1)

Nro. 7811. In Folge hohen k. k. Finanz-Landes-Directions-Erlasses vom 12. d. M. Z. 23812 wird bekannt gemacht, daß zur Besorgung der Geschäfte der Waaren-Controle während des Jahrmarktes in Ulaszkowce keine Finanzwach-Abtheilung daselbst exponirt werden wird, sondern diese Geschäfte vom k. k. Tabak- und Stempel-Verschleiß-Magazine in Jagielnica werden besorgt werden, zu welchem daher controlpflichtige Waarensendungen zu stellen sind.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, am 21. Mai 1868.

(1229) **Kundmachung.** (1)

Nro. 28059. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am Weichsel-Strome bei Wola Batorska im Fiscalpreise von 9448 fl. 71 kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte zu Krakau am 15. Juni l. J. eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden. Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit einem 10% Vadium belegten, vorschriftsmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Vormittags des oberwähnten Tages bei dem Krakauer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem genannten Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. Mai 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 28059. Dla zabezpieczenia budowli wodnych nad rzeką Wisłą pod Wolą Batorską w cenie fiskalnej 9448 złr. 71 kr. w. a. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Krakowie na dniu 15. czerwca r. b. publiczna licytacya za pomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto, ażeby swoje oferty opatrzone w 10% wadyum i ułożone podług przepisu wnieśli najdalej do godziny 12tej przed południem wyżwspomnionego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Krakowie.

Dotyczące plany i warunki budowy można przeglądać w rzeczonym urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Oferty nie ułożone podług przepisu, lub nie podane w swoim czasie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. maja 1868.

(1217) **E d i c t.**

Nr. 25697. Vom Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma „Hoinkes & Gruchol" für eine gemischte Waarenhandlung mit dem Hauptsitze in Lemberg am 9. Mai 1868 in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen eingetragen, dagegen die Einzelnfirma Ferdinand Hoinkes unter einem gelöscht wurde.

Zur Firmazeichnung ist jeder der beiden offenen Gesellschafter Ferdinand Hoinkes und Carl Eduard Gruchol berechtigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 13. Mai 1868.

(1218) **E d y k t.**

L. 25696. C. k. sąd lwowski krajowy jako handlowy czyni wiadomo, iż firma: „Stanisław Jekiel" dla interesu komisowego we Lwowie na dniu 9go maja 1868 do rejestru handlowego dla firm pojedynczych wciągniętą została.

Lwów, dnia 13. maja 1868.

(1222) **III. Einberufungs-Edikt.**

Nr. 30054. Maier Moses Goldberg aus Lemberg, welcher sich unbefugt außer den österreichischen Staaten aufhält, und den ersten zwei Aufforderungen zur Rückkehr vom 7. Februar 1865 Z. 6381 und vom 2. Mai 1867 Z. 19454 keine Folge geleistet hat, wird im Sinne der Bestimmungen des §. 7 lit. e. des allerhöchsten Patentes vom 24. März 1832 hiemit zum dritten Male aufgefordert, binnen der Fallfrist von sechs Monaten von der Einschaltung dieses Ediktes in der Landes-Zeitung zurückzukehren und seine Rückkehr zu erweisen, widrigens gegen ihn das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem bezogenen allerhöchsten Patente eingeleitet werden wird.

Lemberg, am 16. Mai 1868.

(1216) **E d i c t.**

Nr. 25695. Vom Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: „General-Agentschaft der ungarischen Lebensversicherungsbank Haza" vertreten durch Julius Gablenz in Lemberg am 9. Mai 1868 in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen eingetragen wurde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 13. Mai 1868.

(1220) **I. Einberufungs-Edict.**

Nro. 2149. Isaac Leib Friedmann aus Brody, welcher sich unbefugt in Jassy aufhält, wird hiemit aufgefordert, binnen einem Jahre von der Einschaltung dieses Ediktes in der Landeszeitung zurückzukehren und seine Rückkehr zu rechtfertigen, widrigens gegen ihn das Verfahren wegen unbefugter Auswanderung nach dem A. h. Patente vom 24. März 1832 eingeleitet werden müßte.

Vom k. k. Bezirksamte.

Brody, am 21. April 1868.

(1202) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nr. 25519. Zu besetzen ist:

Eine Einnehmersstelle III. Classe in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl. eventuell eine Controlorsstelle in der X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 1000 fl., 900 fl. oder 800 fl. oder eine Officialsstelle in der XI. Diätenclasse mit dem Jahresgehalte von 700 fl., 600 fl. oder 500 fl., sämmtliche Stellen mit Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der Kenntniße des steueramtlichen Dienstes und der Landessprachen binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 19. Mai 1868.

(1203) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 1623. Na posadę nauczyciela przy gymnazyum realnem miejskiem w Drohobyczy z uzdolnieniem do nauczania historyi naturalnej w całem, a matematyki i fizyki w niższem gimnazyum rozpisuje się niniejszem konkurs do końca lipca b. r.

Z tą posadą połączona jest płaca rocznych 735 zł. w. a. z prawem posunięcia się do wyższego stopnia płacy 840 zł. w. a. według starszeństwa i prawem do dodatku 105 zł. w. a. po upływie każdego dziesiątka lat nienagannej służby.

Prawo prezentowania na tę posadę przysługa Radzie miejskiej Drohobyckiej.

Ubiegający się o tę posadę mają przedłożyć podania zaopatrzone we wszelkie potrzebne dokumenta albo wprost Radzie szkolnej krajowej lub jeżeli już w służbie publicznej zostają, za pośrednictwem przełożonej władzy w terminie wyżej wyrażonym.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 16. maja 1868.

(1205) **E d y k t.** (3)

L. 2150. C. k. sąd miejsko - delegowany w Tarnopolu uwiadamia niniejszym edyktem, iż Stach Szczepaniszyn z Zaścianki dnia 3go stycznia 1846 w Zaściance bez pozostawienia testamentu umarł.

Gdy sądowi tutejszemu miejsce pobytu Agnieszki Szczepaniszyn córki spadkodawcy wiadome nie jest, przeto wzywa się tęż, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego do sądu tutejszego się zgłosiła i do tego spadku deklaracyę wniesła, ile że w razie przeciwnym pertraktacya spadku ze spadkobiercami deklarowanemi i z kuratorem dla niej ustanowionym panem adwokatem krajowym Drem. Koźmińskim przeprowadzona zostanie.

C. k. sąd miesko - delegowany.

Tarnopol, dnia 8. kwietnia 1868.

(1193) **E d i k t.** (3)

Nr. 670. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Rohatyn wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Ansuchen des Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichtes ddto. 22. Jänner 1868 Zahl 67509 zur Einbringung der vom Jankel Lichtengarn gegen Mathäus Masny ersiegten Wechselschuld pr. 32 fl. 80 kr. öst. W. sammt den vom 28ten März 1868 laufenden 6% Zinsen, dann der zugesprochenen Gerichts- und Executionskosten pr. 6 fl., 3 fl., 3 fl. und 12 fl. 18 kr. die executive Feilbiethung der dem besagten Executen gehörigen im Orte Podkamień sub Conscr. Nr. 174 gelegenen auf 110 fl. öst. W. abgeschätzten Realität am 25. Juni, dann 9. und 16. Juli 1868, und zwar an ersten zwei Terminen um oder über den Schätzungswerth und am dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe im Orte Podkamień jedesmal um 10 Uhr Vormittags stattfinden wird.

Die Licitationsbedingnisse können vor dem Licitationstermine hier bei Gericht am Licitationstermine hingegen bei der delegirten Commission eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Rohatyn, am 15. März 1868.

(1208) **E d i c t.** (3)

Nr. 21405. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Meschulem David bekant gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Wolf Gross ddto. praes. 1ten Jänner 1867 zur Zahl 97 mit Beschluß vom 2. Jänner 1867 z. Zahl 97 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 9 fl. österr. Währ. s. N. G. erlassen und über Einem dem bestellten Curator Herr Landesadvocat Dr. Hönigsmann zugestellt worden sei.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 22. April 1868.

E d y k t.

L. 21405. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Meschulem Dawid, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Wolfa Gross z dnia 1. stycznia 1867 do l. 97 uchwałą z dnia 2. stycznia 1867 do l. 97 nakaz płatniczy na sumę wekslową 9 zł. w. a. z przynal. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokat Dr. Hönigsmann doręczonym został.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1868.

(1196) **E d y k t.** (3)

Nro. 2932. C. k. sąd obwodowy Nowo-Sądecki ogłasza niniejszem, że na miejsce p. Józefa Zubrzyckiego p. Onufry Trembecki kuratorem tegoż zięcia p. Adama Zubrzyckiego w skutek uchwały z 4. maja 1868 l. 2607 z powodu marnotrawstwa pod kuratelę wziętego a opiekunem małoletniego wnuka Józefa Zubrzyckiego syna p. Adama Zubrzyckiego na czas trwania kurateli mianowanym został.

O tem uwiadamia się także z miejsca pobytu niewiadomego p. Adama Zubrzyckiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 20. maja 1868.

(1226) **Edict.** (2)

Nr. 137. Das k. k. Bezirksgericht in Brody hat in der Executionssache der Jütte Landau gebor. Tyśmienitzer wider die Erben nach Mirl Ettinger, als: Michael, Menachim und Elias Chajes durch den Curator Herrn Advocaten Kukucz wegen 600 Silber Rubel s. N. G. in die öffentliche Feilbiethung des auf 620 fl. 87½ kr. öst. W. geschätzten, der executiven Forderung zur Hypothek dienenden, der Mirl Ettinger gehörigen vierten Theiles der in Brody sub Tab. Nr. 1084 gelegenen Realität gewilligt.

Zur Vornahme dieser Veräußerung wurde der erste Termin auf den 25. Juni 1868 und der zweite Termin auf den 27. Juli 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtshause angeordnet.

Der ausgebotene Realitätsantheil wird bei diesen zwei Terminen nur über, oder um den Schätzungswerth hintangegeben werden.

Der Schätzungsact, der Grundbuchsstand und die Licitationsbedingnisse können bei Gericht eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 4. Mai 1868.

(1197) **Edykt.** (3)

L. 3163. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, iż dnia 28. stycznia 1868 do l. 812 p. Kornel Dr. Lewicki jako prawonabywca p. Tekli Jarosławskiej przeciw masie krydalnej Wacława Rzewuskiego i panu Wacławowi Rzewuskiemu osobiście, o wyekstabulowanie sumy 2109 zł. 10½ kr., 183 zł. 27 kr. i 79 zł. 13½ kr. w. w. na dobrach Torhowie i Machnowcach, a względnie na cenie kupna tychże dóbr ut Dom. 406. pag. 140. n. 166. on. i Dom. 301. pag. 266. n. 137. on. ciążących z pozycyami odnośnemi, i wyeliminowanie tychże na 15-tem miejscu na cenie kupna dóbr Torhów i Machnowce kolokowanych sum z dotyczącej tabeli płatniczej z dnia 21. i 26. lutego 1866 l. 5408 pozew wytoczył, w skutek którego termin do rozprawy na d. 24. sierpnia 1868 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Gdy pozwany p. Wacław Rzewuski lub w razie jego śmierci tegoż spadkobiercy z życia i pobytu niewiadomi są, sąd przeto dla nich w tym sporze kuratora w osobie p. adwokata Dra. Mijakowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego ustanowił i pozwanych zawzywa, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej niepomyślne skutki wyniknąć mogące, sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 13. maja 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.